

Mani die leryhu 3 Brücke =

(= 44) 1) Sacrobüste, Johannes de

Sphaerionem opus certum.

[Leipzig: bei Walter des Capellans, 1485-1489]

Hain. X 74 295

BMB. III, S. 636.

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

(= 45) 2) Vegius, Maſſeris (nicht: Vitorius?)

De veritate et philoſophie

Leipzig: Konrad Kachelofen.

Hain. 24942

Hain. X 15929, BMB III, S. 632

3. Tibullius, Alſtinus:

Ec. 8

Elegia de amore et lani Eximio Messalae

BMB
III,
S. 623

(= 46)

Leipzig: Konrad Kachelofen. nicht nach 44 S. 27

EPITHALAMION
SCRIPTVM PVDICAE VIRGI-

ni Annæ, Filiaë uiri honesti Vandalini Kel-
neri ciuis Dessani, & Sponso uiro hone-
sto Urbano Ottoni Questori Illustrissi-
morum Principum Anhaltinorum,
Comitum Alcaniæ, dominorum
in Seruesta & Bernburg, Ca-
roli, Ioachimi Ernesti,
& Bernhardi.

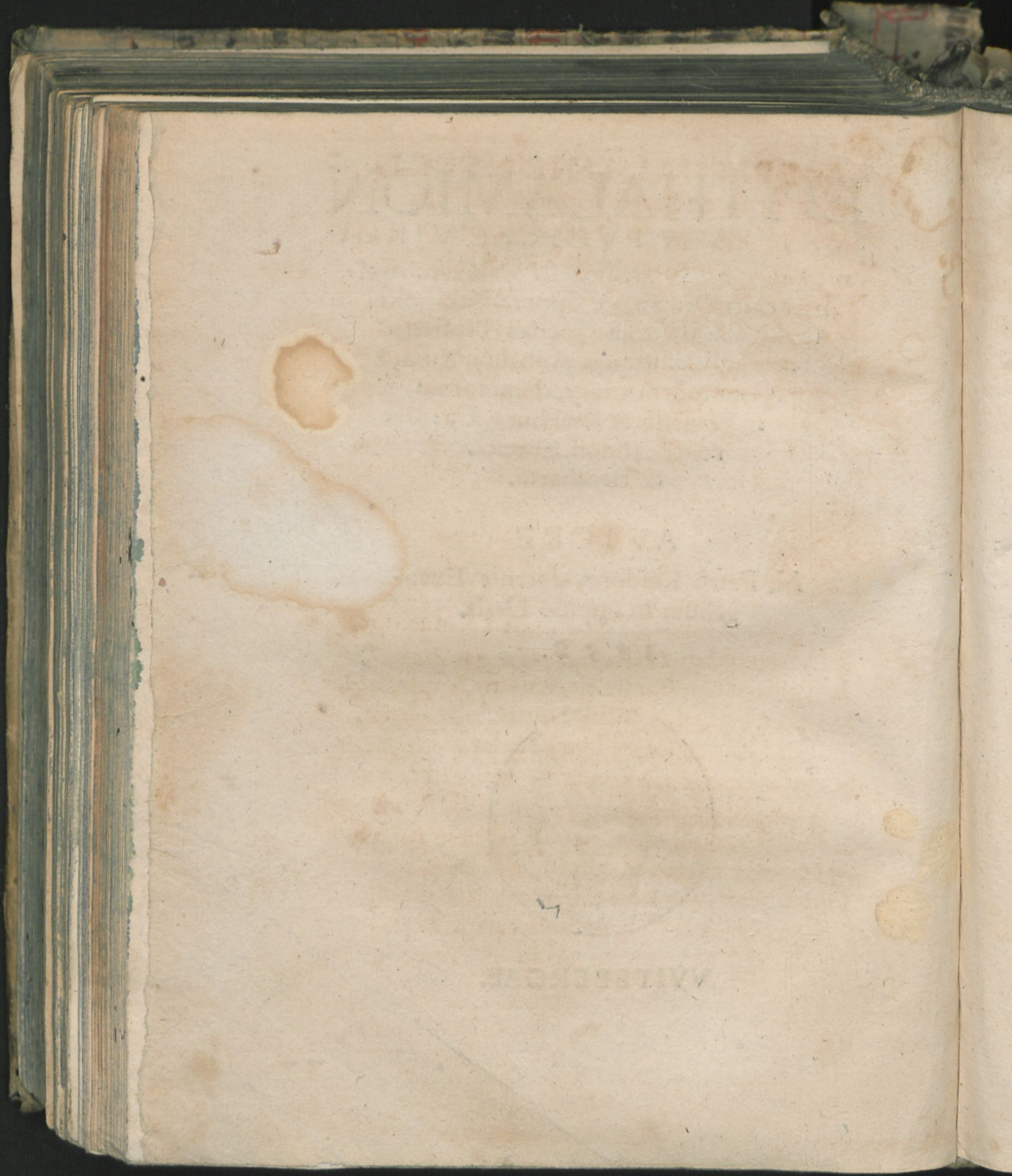
AVTORE

M. Petro Enidoro, docente Euan-
gelium in oppido Dessæ.

1558.

VVITEBERGAE.

EPITHALAMION SCRIP-
tum pudicæ Virgini Annæ Filiaë
uiri honesti Vandalini Kel-
neri, ciuis Dessani, etc.

Ergo maritali crines Urbane corona
Cincte, Cupidinei militis arma capis.
Nec fugis Idaliÿ conflictus murmur & iram
Corde metu pulso, fortis & acer adis.
Sæpe tulit, uitæ uirtus animosa salutem
Audendum est, timidis gloria nulla uenit.
Proposita lucri spe, fers quemcunq; laborem,
Vincis, & in parto uictor honore manes.
Tantus honor casu non de mortalibus ulli
Contigit, aut aliqua nobilis arte uiri.
Sed placido nutu, sumiq; fauore parentis,
Cuius ab immensa quicquid habemus ope.
IN noua Melpomene sacras fer gaudia ui^{tes}
Sponsa quibus possit, sponsus & ipse, legi.
Iungitur Urbano Ottoni iam nubilis Anna,
Filia Celleri, uotaq; longa replet.
Sponsus ouat licito sponsæ perfusus amore
Tam sibi præsentem gaudet & esse Deum
Et merito: quid enim tot passis ante repulsam
Dignior & potior, iubila nulla sonet.
O quoties habita prece suspirauerat horam,
Quæ desiderio spemq; modumq; ferat.

A ij Attulit

Attulit hanc tandem roseo Pallantias ore,
Læticiæq; piæ tempus alacre dedit.
Ducitur in thalamum dilectas sponsa sub ulnas,
In quibus est longis sæpe tenenda moris.
Huc Hymenæe ueni face pectora tange duorum,
Mutuus inter eos semper ut extet amor.
Adis officio præsens hac nocte, replebit
Crastina lux addens cætera, dante Deo.
Sed quid ago: clangunt litui populumq; uocatũ,
Ritẽ celebrandis rebus adesse monent.
Cernitur Attalico uestita frequentia cultu,
Quo fuit, hesternum rursus adisse locum.
I comes in templum sponso generosa iuuentus,
In pede spectetur splendidus ordo senum.
Te quoq; sponsa tuo cum coetu confer in ædem,
Vtiliter uerbis instituenda Dei.
Sumet ab hoc uires, populo præsentẽ peractum
Foedus, & haud ulli dissoluenda fides.
Ite pedem sacris inferte, Deumq; uocate,
Vt noua coniugij uincula firma liget.
Gaudet enim precibus diuina potentia flecti:
Coniugij custos uult Deus esse pij.
Mente pia condat iussa auditurus ad aram,
Et summo studio discat uterq; sequi.

Estis

Estis enim ingressi genus omne laude ferendum:
Quo sine uix dici uita beata potest.
Cuique suus dabitur nullo uiolabilis astu
Mos pius, unde pie uiuere quisque queat.
Diligat uxorem uir, & uxor honesta maritum.
Diligit electum CHRISTVS ut ipse gregem
Vna mouens operam quæuis ad agenda uoluntas
Quæ res aduersas quæque secunda ferat.
Alter in alterius properet solatia duris
Rebus, ita apparet conspiciendus amor
His ita finitis: sacro decedite templo,
Et placidi dictæ limen inite domus.
Appositi lautæ Cereri (quia tempus edendi)
Arceat orato numine quisque famem,
Este bonis animis, hilarem gustate Lyæum:
Non aliter peragi gaudia tanta queunt.
Consulte in melius, si quid male forte paratum:
Non satis est omni prouida cura rei.
Soluite cœlesti Domino pro munere grates,
Cordibus expulso dulcis amore cibi.
Surgite saltatum saturi, mensisque relictis,
Omnia læticiæ uoce replete loca,
O iuuenes iuncti consueto more puellis
Ducite, dulce melos ære sonante, choros.

A iij

Hoa

Hoc exercitio transmittite tempus honeste:
Oderunt ludos nostra theatra malos.
Cum socia prodit pulcherrimus Otto maritus,
Et citus in numerum præuius agmen agit.
Incitat æquales eadem sub iura uocandos,
Mundus ut exemplo crescat ubiq; suo.
Crescat & augendi cœlestis gloria regni:
Quæ nisi coniugij crescere flore nequit.
Apta quidem facies, ueniensq; statura puellis
Omnibus & uaria cultus amictus acu.
At thalami concors habitu magis apta decoro:
Suaue suis malis ut rosa uerna rubet.
Cæsaries auro, ceruix niue lucida uultus
Liber, & in nitida fronte serenus honor.
Luna uelut stellas cum toto fulget in orbe,
Virgineum uincit sic noua nupta chorum
Huius in aspectu iuuenis defixus inhæret,
Et stupet, & gemitus pectore mille trahit.
An similem possit reperire indagine mentis
Quærit, an humanis par sit imago genis
Res fragilis forma est, ornamentumq; caducum
Quid bona sit uirtus prouida sponsa uidet.
Casta suos mores sine labe tuetur, & ornat
Assidua ueri relligione Dei.

Fit

Fit quoties uerbi coelestis contio, præfens
Auribus attentis conspicienda sedet.
Quemq̃ fauore suæ rapit in præconia uitæ,
Pura suo nullum pectore uirus alit.
Dotibus his animi excultis præstantibus artem
Addidit, ingenio pluris habenda suo.
A teneris didicit percurrere pectine telas:
Pingere acu, & niuea ducere fila manu.
Quicquid in officio muliebris cura requirit,
Callet, & in pingui flamma regenda foco:
Floret honore Dei, floret reuerenter & annis,
Egit enim primos in pietate dies
Edita Vuendlino Cellero patre benigno,
Et docto, scriba dux IOACHIME tuo!
Non sine laude domum Dessana præses in arce
Rexit is, at mortem non potuit regere.
Morte uiri mater doluit, solatia reddit
Nunc generi uirtus magna fidesq̃ pij.
Nobilis hic fieri studijs incepit honestis,
Expediens umbræ, seq̃, suumq̃ genus.
Intulit & lumen patriæ, quæ Peltia dicta,
Iudicio legum maxima, parua situ.
Clausa Valentini genitoris consulis ossa
Sub tumulo in templo, condita rite dedit.

A iij Saxo

Saxo suæ gentis fortes imitatur alumnos,
Bis senos menses castra secutus eques,
Diues opum diues magnarum munere laudum,
Consilij, sapiens, indigus esse nequit.
Tollit amor sensus, sed in ipso cautus amore,
Quæ sibi sint decori, dedecoriue uidet:
Integer illustris uitæ. morumq; bonorum,
Natura mitis, uir pietate & grauis,

Prouidus & felix in agendis rebus inertem
Non agit Aegistum, desidiæue uirum.
Tutus ab insultu Rhamnufidos auspice Christo,
Munus egens acri sedulitate gerit.
Quæstor Anhaltinus prisca uirtutis in aula,
Annua Seruestæ colligit æra ducum.
Ascaniæ gentis Laus antiquissima, & ortus,
Scitur, ab innumeris fama refulget auis.
Proximus his Princeps Wolfgangus rebus, & an
Dulcis adhuc uitæ nobile tempus agit. (nis,
Præstitit heroem uirtute forisq; domiq;
Se Iuuenis, iuuenum solus ubiq; decus
Iam SENIOR complens laudem pietatis honore,
Ocia Bernburgi cœlitus orta tenet.
Et pius & clemens Princeps Ioachimus in omnes
Detinet auxilio fata replenda Dei.

Mirus

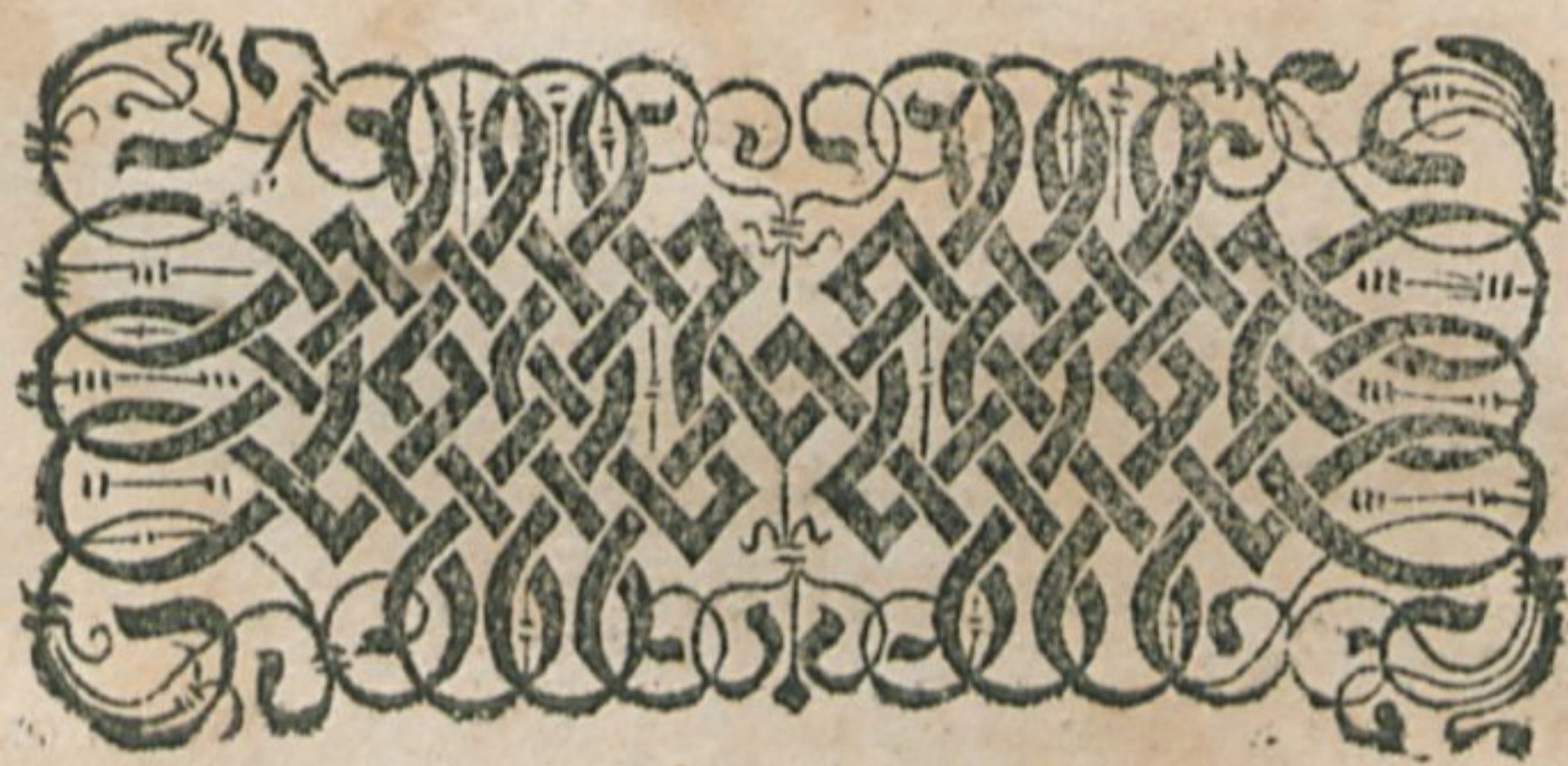
Mirus in ornandis est ædibus autor, & addit
Fautor opem, ut nutu res eat acta suo
Illius impulsu & præclaro munere Deffa
Conditur, & nomen nobilis nrbis habet.
Principe de misso ad superos I Oanne supersunt
Tres Domini, tanti Principis arce genus.
Maximus inter eos natu genialia sacra
Fecit, & hæc pura mente colenda colit.
Pacis amans gaudet curare domestica Princeps
CAROLVS & rerum ferre decenter onus.
In sua Mars medium duxit procul horrida castra
Iuraq; militiæ Principe digna docet.
Et uarias tentare uices, galeæq; laborem
Ferre, uel horrifonas hostis adire minas.
Dij celebrem bello referant, & laude triumphi
ERNEStum pulso Cæsaris hoste, domum.
Sed minimum auelli patriæ complexibus aræ,
Non finit ætatis flos, animiq; uigor.
Dante Deo, hic etiã Princeps Bernhardus auita
Indole, magnificum tollet in astra caput.
Sed moror, & longis ambagibus extraho sponsi
Gaudia, iam sero lumine uesper adest.
Noctis eunt tenebræ, portatur & ignea tæda,
Tæda per obscuram concutienda domum.
Nunc

Nunc Hymenæe ueni, fructu potiantur amantes,
Non alet hos ultro spes, sed honestus amor.
Rumpe moras animum satis oblectata choreis,
Et sequere ostensam numine, sponsa uiam.
Quid gemis? hanc legem dat castis mentibus ipse
Conditor æternus nil nisi recta uolens.
Non uiduæ uitis delectat pampinus ullum.
Nec rosa secreti cespite nata loci.
Perge, toro sponsus residens ades Annula clamat,
Annula solamen sæpe futura ueni.
Tradite poscenti Sponsam, quid uota tenetis?
Iunxit enim mater, iunxit & ipse Deus.
Ambo Pares animis & honestis moribus ambo.
Legitimo iuncti iure, uacate preci.
Et petite æternæ laudis super omnia regem,
Ut pia cœpta, suo numine, uestra regat.
Nec renuat pacem, qua natus amabilis hæres,
Mulceat arrisu tristia corda suo.
Eueniant uobis hæc: Et mea uota ualebunt
In quibus addictæ uocis habebō fidem.
Coniugio à uestro procul illætabilis ira,
Et fera lis cedant, cedat & omne malum.
Huc ades e cælo Pater antiquissime rerum
Fercq; preces, Patrio dignus honore coli.
Da

Da pia fama tui per & hæc connubia sancti
Nominis, æterno clareat aucta die.
Nec nisi quærantur cœlestis præmia regni,
Sit tua mens omni conciliata loco.
Non sine deficient uitæ quibus indiget usus,
Vulnera peccatis facta coire sine,
Insidiatoris Satanæ depelle furorem,
Vimq; malam, nostri iura tuere Patris.
Vota ualere dedit Pater, annuit omine fausto,
Omine felices efficiente dies
Desine Melpomene, fatis est, Heliconâ requiras,
Otto Abrahæ uitam transigat Anna Saræ:

Laus Deo.

Seruat CHRISTVS ubiq; suos.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint text, possibly a signature or name.

Faint text, possibly a title or heading.

Fa 1388,
80

Ink.

[Faint blue ink scribble]

ALAMION

PVDICAE VIRGI-

iri honesti Vandalini Kel-
ni, & Sponso uiro honea
toni Questori Illustrissi-
cipum Anhaltinorum,
Alcaniæ, dominorum
& Bernburg, Ca-
machimi Ernesti,
& Bernardi.

VTORE

idoro, docente Euan-
in oppido Dessau.

1558.

TEBERGAE.

37

